

רע"פ 4140/17 - אורן כרמון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4140/17

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

אורן כרמון

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 20.4.2017, בעפ"ת 8246-04-17, שניתן על ידי כב' השופט ר' בן-יוסף

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף), בעפ"ת 8246-04-17, שניתן ביום 20.4.2017. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (להלן: בית המשפט לתעבורה) (כב' השופטת נ' פראג לבוא -סג"נ), מיום 20.3.2017.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש נרשמה הודעת קנס בגין עצירת רכבו באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה, בניגוד לתקנה 71(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. על פי הודעת הקנס, עצר המבקש את רכבו בנתיב נסיעה בחניה כפולה, ובכך גרם להיווצרות פקק תנועה. המבקש כפר באשמה וביקש להישפט חלף תשלום הקנס.

3. ביום 20.3.2017, לאחר שמיעת הראיות וסיכומי הצדדים, הרשיע בית המשפט לתעבורה את המבקש בביצוע העבירה. זאת, על יסוד קביעתו כי יש ליתן אמון בגרסתו של עד התביעה, רס"ל וג'די קייס (להלן: השוטר קייס), וכי המבקש סתר את עצמו בגרסתו, וכן בחר שלא להשמיע להגנתו עדים. עוד עמד בית המשפט לתעבורה על העובדה, כי עיון בתמונות שהגיש המבקש לבית המשפט אינו מחזק את הגנתו, משום שהתמונות צולמו לאחר שהמבקש חנה כחוק. בהמשך לכך, גזר בית המשפט לתעבורה את דינו של המבקש, בציינו כי מתחם הענישה ההולם בעבירה שבה הורשע כולל קנס ופסילה מותנית בת מספר חודשים, למשך 3 שנים. עוד ציין בית המשפט לתעבורה, כי המבקש "נוהג לחנות כרצונו ומבלי להתחשב בחוקי התנועה", וכי הוא נהג ב"בריונות דרך", ואף נהג כך בדבריו בפני בית המשפט. לאחר זאת, השית בית המשפט לתעבורה על המבקש קנס בסך 750 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתם; ופסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

4. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי שנסב הן על הכרעת דינו והן על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה. ביום 20.4.2017, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש על שני חלקיו, בקובעו כי הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט לתעבורה הינם נכונים. בית המשפט המחוזי ציין, כי המבקש לא היה רשאי לעצור את רכבו, להעמידו או להחנותו בנתיב נסיעה, "ולו לשנייה אחת", אלא להיכנס מיד לחניה. על כן, משהודה המבקש בפני בית המשפט לתעבורה כי רכבו חנה ב"חניה כפולה", במשך שלוש דקות, לא היה מנוס מהרשעתו בביצוע העבירה המיוחסת לו בהודעת הקנס. אשר לערעורו של המבקש על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה, קבע בית המשפט המחוזי כי אין מדובר בנסיבות קיצוניות המצדיקות התערבות בגזר הדין על ידי ערכאת הערעור.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשת רשות הערעור שלפניי, משיג המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בכל הנוגע להרשעתו בביצוע העבירה שיוחסה לו, טוען המבקש כי בנסיבות המקרה הוא עצר את רכבו בנתיב הנסיעה, על מנת להמתין לנהג נוסף שהתכוון לצאת מחניה, ומיד לאחר שהחניה התפנתה, הוא החנה את רכבו כחוק. לפיכך, כך לטענתו, אין מקום להרשיעו בביצוע העבירה. אשר לחומרת העונש שהושת עליו, נטען כי יש לבטל את הקנס והפסילה המותנית שהוטלו על המבקש, או לחילופין להשית עליו את העונש המקורי שנקבע בהודעת הקנס, היינו קנס בסך 250 ₪ בלבד. עוד טוען המבקש, כי יש מקום להתחשב בעובדה כי הוא מובטל, ובכך שהוא נסמך במידה רבה על רישיון הנהיגה שברשותו.

דין והכרעה

6. **כידוע**, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינים פרטיים של הצדדים להליך; או כאשר מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 1136/17 חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נ' מדינת ישראל (28.3.2017); רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.3.2017); רע"פ 10059/16 בדיר נ' מדינת ישראל

(14.3.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017)). לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות. **הבקשה** נוגעת לעניינו הפרטי של המבקש, הא ותו לא, ולא מתעורר חשש מפני עיוות דין או אי-צדק מהותי שנגרם לו. בנוסף, טענות המבקש כבר הועלו בפני בית המשפט המחוזי, אשר דחה אותן בפסק דינו, ומשכך, נראה כי הבקשה מהווה ניסיון לערוך "**מקצה שיפורים**" לתוצאת הערעור, ניסיון שאין מקום, ככלל, להיעתר לו (רע"פ 7665/16 א.סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (14.11.2016)(להלן: עניין א.סביח); רע"פ 9632/16 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016)(להלן: **עניין מקוריה**)). די בטעמים אלו, על מנת לדחות את הבקשה.

7. **למעלה מן הדרוש, אוסיף בקצרה את זאת. כפי שציין בית המשפט המחוזי, משהודה המבקש בפני בית המשפט לתעבורה, כי הוא העמיד את רכבו במשך מספר דקות בנתיב נסיעה שהינו נתיב יחיד, במקביל לרכב חונה, הרי שלא נפל פגם בהרשעתו בביצוע העבירה דנן. זאת ועוד, הכרעת הדין בעניינו של המבקש נעשתה גם על בסיס קביעות עובדתיות וקביעות מהימנות שנעשו על ידי בית המשפט לתעבורה. בכלל זאת, קבע בית המשפט לתעבורה כי יש ליתן אמון בגרסתו של השוטרי, וכי נתגלו סתירות בעדותו של המבקש. כידוע, התערבות ערכאת ערעור בממצאים מעין אלו, אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית, תיעשה במקרים חריגים ומצומצמים בלבד, לא כל שכן עת עסקינן ברשות ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017); **עניין מקוריה**; עניין א.סביח). סוף דבר, הנני מצטרף לקביעתו של בית המשפט המחוזי, כי בדין הורשע המבקש בביצוע העבירה שיוחסה לו בהודעת הקנס.**

8. אשר לטענת המבקש בדבר חומרת גזר דינו, בית משפט זה פסק, לא אחת, כי בקשת רשות ערעור הנסבה על מידת העונש לא תתקבל, אלא אם מדובר במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית מרף הענישה הנוהג והמקובל בעבירות דומות (רע"פ 10116/16 דסוקי נ' מדינת ישראל (24.1.2017); רע"פ 4512/15 הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015); רע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל (22.6.2015)). בענייננו, עונשו של המבקש אינו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות כגון דא. יצוין, כי בית משפט זה קבע, לא אחת, כי המסגרת המתאימה לבחינת טענות בדבר קושי לעמוד בתשלומי קנסות, היא המרכז לגביית קנסות, המוסמך לפרוס או לדחות את תשלומו של החוב, בהתאם לסעיף 5 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 (ע"פ 9964/16 אסרא נ' מדינת ישראל (6.3.2017); ע"פ 4200/13 פלוני נ' מדינת ישראל (21.8.2013)).

9. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ז באייר התשע"ז (23.5.2017).

ש ו פ ט